

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 65. Rex expiata coram Sacerdote conscientia Rei divinæ præsens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

Sæcul. XVI.
A.C. 1593.

bonio Cardinale in pedes erectus, vix tandem ob innumeram concurrantis populi multitudinem ad Ecclesiæ chorum deduci poterat, ubi eum sequebantur Nannetensis, Sagiensis, Dinensis, Maleacensis, Carnotensis, Cœnomanensis, & Andegavensis Episcopi, necnon Rénatus Dallonius, & Jacobus David Perronius, quorum primus erat Castellienfis, alter vero Ebroicenfis Præful designatus: insuper eundem combatantur illius Abbatiae Religiosi præter Parisiensem, & Bellocacensem Decanos, Bellocanensem, & Coronienfem Abbates, & Abrincensem Archidiaconum ad Cadomensem sancti Stephani Abbatiam nominatum: præterea inter istos aderant sancti Stephani, & sancti Sulpitii Parochi, Theologiæ Doctores, & Frater Oliverius Berangerus pariter Doctor, ac destinatus Regis Concionator, præter sancti Gervasii, & sancti Mederici Parochos, coram quibus Rex ante Aram majorem in genua procumbens iterato ad sacra Evangelia jurans suam pollicitationem innovabat.

§. LXV.

Rex expiata coram Sacerdote conscientia Rei divina præsens.

Thu. l. 107. Eodem tempore Rex e terra surgens
viii l. 13. signo Crucis prius edito altare ipsum
aeolicu

deosculatus est: inde ad papilionem post altare exstructum recessit, ubi supplicem Regem ad sacrum tribunal admisit Bituricensis Archipræsul, eique post secretam confessionem absolutionis beneficium impertivit, cum interim a Musicis Beatorum Ambrosii, & Augustini hymnus decantaretur.

Sæcul. XVI.
A C. 1593.

Postea Rex expiatis confessione maculis ad mediam Sanctuarii partem deducebatur, ubi scabellum velo ex chremesina bombyce fusci coloris contexto, ac liliis distincto contextum sub aureo umbraculo erigebatur, ibidem vero Rex sacro solemniter, quod Nannetensis Episcopus celebrabat, cum eximia pietate interfuit, ejus dexteram Bituricensi Archiepiscopo, sinistram vero Borbonio Cardinale stipantibus, circumfusisque omnibus illis, quos mox nominavimus: ab illius autem tergo stabant Principes, Cancellarius, Regni Ministri, Senatus, & superioris Consilii Curiae, necnon ærarii officiales: deinde ubi Evangelium decantabatur, Cardinalis Regi librum deosculandum porrexit, eumque ad oblationem peragendam deduxit: cum autem sacra Hostia elevaretur, ab omnibus observatum, quod Rex corpore profunde inclinato pectus suum tunderet, eademque pietate pacis signum sibi ab eodem

Sæcul. XVI. Cardinale datum reciperet. Denique
A. C. 1593. sacro peracto Henricus personan-
 tibus undique tympanis, tubisque, nec-
 non reboantibus belli tormentis ab Ec-
 clesia recedebat, amplasque pecunias
 in vulgus spargi iubens ad Abbatiam
 deducebatur, ubi etiam prandio refectus
 est, quo finito ad Templum reversus
 sermoni, per Bituricensem pronuntiato,
 necnon vespertinis laudibus interfuit,
 quibus absolutis equo vectus ad Mon-
 tem-Martyrum contendit, ut ibidem
 apud sanctorum Martyrum, Franciæ
 Apostolorum, monumenta Deo pro sua
 conversione grates rependeret.

§. LXVI.

*Diversum circa Regis ejurationem
 iudicium.*

Ceteram de hoc Principis reditu ad
 Religionem Catholicam varii di-
 versam ferebant opinionem, & quidem
 fœderati singulariter a Legato incitati
 hanc mutationem, velut irritam inter-
 pretabantur, eoquod Henricus a sum-
 mo Pontifice a sua hæresi absolutus non
 fuisset, hinc idem quoque iudicium
 vulgi animis instillare satagebant, ut
 ulterius dissidia foverent: ex adverso
 autem Regii propugnabant, quod in
 præsentis rerum vicissitudine absolutio
 ab Episcopo data valida, ac sufficiens
 fuerit.